

modtage det, saa meget mere som Udvalget jo er ganske enig om, hvorledes det ønskes Loven affattet. Det giver Vædringsforslagene en vis Styrke. Jeg erkender altsaa, at det vistnok vil være rigtigt at modtage Lovforslaget, om end jeg ikke ser Forbedringer i alle de Vædringsforslag, som Udvalget er blevet enig om at stille til de forskellige Paragraffer. Jeg skal nævne de Vædringsforslag, som jeg synes mindst godt om. Jeg mener tværtimod, at dersom man vilde vedtage Lovforslaget saaledes, som Regeringen har tilladt sig at foreslaa det, vilde Loven utvivlsomt have været mere fyldestgørende, i ethvert Tilfælde efter mit Syn paa Sagen. Imidlertid skalde vi jo se at blive færdige med denne Materie, thi det har i flere Retninger aktuel Interesse at blive færdig med denne Lov om Sønæringen. Jeg skal nævne, at det med Hensyn til Fiskeriet omtrent er nødvendigt. Idet jeg har forudstillet dette, skal jeg indstrænge mig til at omtale de Vædringsforslag, ved hvilke jeg har haft særlig Betænkelighed. Det første, som jeg ogsaa tror den ærede Ordfører omtalte først, er Spørgsmaalet om den kvalificerede Hæderlighed for nogle af de Personer, der falde ind under Loven. Der er i denne Henseende to Slags Bestemmelser. Den ene gaar ud paa, at vedkommende ikke maa have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening værende Handling, og det er den strengeste. Den anden Bestemmelse gaar ud paa, at vedkommende ikke maa være straffet med Forbedringshusarbejde for en i den offentlige Mening værende Handling, hvilket sidste er føjet til her ogsaa. Den strenge Bestemmelse har man anvendt paa Skipper, Maskinister af første Klasse og Jistestippere. Jeg vilde have ønsket, at man ogsaa havde anvendt den paa Styrmand, som i mange Tilfælde kunne komme til at træde i Skipperens Sted. Det har man imidlertid ikke villet, og jeg skal finde mig i, hvad man har foreslaaet, skønt jeg maa hævde, at Regeringens Forslag var bedre. Man har erkendt, at over for disse Befalingsmænd, som have en fremragende Stilling, og som ere udbrudte med ikke ringe arbitrarer Straffemyndighed, er det nødvendigt at have nogenlunde strenge Bestemmelser. — De andre Forslag, som jeg skal omtale, ere dem, som

vedrøre Betingelserne for at komme ind i disse Stillinger. Der er hele Udvalget gaaet bort fra Indfødsretsbestemmelsen, som jeg ganske sikkert havde ønsket var bleven opretholdt, om ikke i alle Tilfælde, saa i hvert Fald for nogle af disse Stillingers Vedkommende, ganske særligt for Førerstillingen, fordi det under visse Forhold kan være misligt nok, at en Mand, som ikke har dansk Indfødsret, er Fører af et dansk Skib. Ønsker man imidlertid der at blive i alt væsentligt staaende ved de nugældende Forhold — og Udvalgets Styrke paa dette og paa flere Punkter er jo, at det har været konservativt og har villet holde sig til den bestaaende Ret og ikke villet fravige den, hvorimod det er Ministeren, som har ønsket at gaa videre og foreslå noget, som jeg anser for Fremskridt, i ethvert Fald for Forbedring — jeg siger, at ønsker man her ikke at følge med, men nøje at holde sig til de nuværende Regler og altsaa fremdeles at legalisere den nuværende Retstilstand, skal jeg indrømme, at der er en vis Styrke i dette Standpunkt, og mener derfor ogsaa at maatte afvies ved Udvalgets Forslag med Hensyn til Betingelserne for at drive denne Næring og komme ind i de paagældende Stillinger. Det vil altsaa stige, at man i Stillingen som Skipper, Sætte- og Jistestipper, skal have Næringsadkomst, saaledes som det nærmere er udtrykt i Lovforslaget i Henhold til Næringsbestemmelserne, Indfødsret, 5 Aars Ophold o. s. v., medens det i de andre Stillinger er tilstrækkeligt at have taget Eksamen og være det danske Sprog mægtigt. — Den ærede Ordfører omtalte endvidere Vædringsforslag under Nr. 6, om hvilket det tilkommer min ærede Kollega, Marineministeren, at have den afgørende Mening, idet det vedrører Flaadens Officerer, og da jeg ved, at han er enig med Udvalget om Vædringsforslaget, accepterer jeg det. — De Bestemmelser, som jeg har mest ondt ved at gaa ind paa, ere Bestemmelserne i § 16. Det vil erindres, at i Regeringens Forslag er der foreslaaet, at en enkelt Autoritet skalde udstede samtlige disse Beviser, men Udvalget holder paa det bestaaende og vil beholde den hidtil gældende Ret for forskellige Myndigheder til at udstede disse Beviser. Da det imidlertid i flere Henseender er uheldigt og vil afstedkomme forskellige Vanstueligheder, har jeg for dog noget